

Пісня шоста

Юрій Яновський

Епіграф з роману "Чотири шаблі"

Голос:

У пісні шабля татарву січе,
У думі — за дружину вірну править.
Бредуть, співають люди без очей,
Перебираючи струну і славу.

Лише про честь — сліпий речитатив,
Про вірність і хоробрість побратимів.
Розчісувачі грив старих часів,
Важких боїв — боями нелюдимі!

За тьмою — тьма, як доля кочова.
В обличчя — непрозорий вітер лине.
У темряві сідають спочивать.
У тьму ідуть, намацавши стежину!

Не повторяти, як бринить струна!
Який у неї урочистий голос!
Басок тривожно й грізно застогнав,
Альти пішли у вимріяне сольо.

Вперед! завжди вперед летіть, відважні!
Плечима до плечей ставайте, дружні!

Хор:

Через моря, пустелі та міражі
Іде вона — достойна й мудра мужність.